

mindre Arvelodder er der jo ikke synderlig Tale om. Af de allermindste ere Afgifterne endogsaa lige store efter de forskellige Forslag, saa det spiller slet ingen Rolle. Men saa snart vi komme til Arvelodder af nogenlunde Størrelse, kommer Mindretallet med sine Forslag og skærer temmelig dybt ind for Statskassens Vedkommende. Naar vi begynde med en Arvelod af 6,500 Kr., altsaa svarende til en Bomasse paa mellem 25—30,000 Kr., har Flertallets Forslag 2 pCt. eller en Afgift paa 130 Kr., men Mindretallets Forslag 1,23 pCt. eller en Afgift paa 80 Kr. Det er for Statskassen en Mindreindtægt af 50 Kr. af en saadan Arvelod, og gaa vi højere op, bliver det endnu værre. Af 14,000 Kr.s Arvelod, altsaa svarende til en Bomasse af ca. 70,000 Kr., har Flertallet Forslag om 2,25 pCt., Mindretallet kun om 1,64 pCt., altsaa Flertallets Forslag om Arveafgift giver 315 Kr., Mindretallets kun 230 Kr., det er en Forskel af 85 Kr. Paa 25,000 Kr. har Flertallet en Arveafgift af 625 Kr., medens Mindretallet kun har 500 Kr., paa 51,000 Kr. har Flertallet en Arveafgift af 1,402 Kr. 50 Øre, medens Mindretallet kun har 1,280 Kr. og saa fremdeles, og nu ere vi allerede oppe paa saa betydelige Bomasser som henved $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Det er Tal, som løbe op, det er Summer, som blive til noget, og det vil derfor i høj Grad beskære Statskassen for den forventede Indtægt. Alleerede af den Grund kan jeg som sagt ikke gaa med til Mindretallets Forslag.

Flertallets Forslag beskærer ganske vist ogsaa Statskassen for noget af den Indtægt, som Regeringsforslaget tilsigtede at skaffe Staten, men det er dog betydeligt mindre, idet det, som den ærede Ordfører meget rigtigt oplyste, er ca. 10 pCt. Da jeg overtog Forretningerne, var der allerede om disse Love i det væsentlige opnaaet Overenskomst, der havde ogsaa været afholdt foreløbig Konference, og jeg har været der siden. Vi gik ud fra, at de 2,100,000 Kr., som kunde komme i forøget Indtægt, maatte være det, som Statskassen skulde naa ved denne Lejlighed. Men naar man vil gaa til yderligere at formindske Beløbet, saaledes som det her er foreslaaet, maa jeg modsætte mig det.

Ogsaa enkelte af de andre Ændringsforslag, som det ærede Mindretal har stillet, have en lignende Karakter, saaledes Ændringsforslag under Nr. 9, gaaende ud paa at fritage Livsforsikringskontrakter i det Omfang, som der er foreslaaet. Det

vilde i Virkeligheden ogsaa ramme Statskassen ret føleligt, thi det er en direkte Opfordring til Folk om at gaa uden om Arveafgiften, og det kan jeg ikke være med til. Paa den anden Side kan jeg godt forstaa Ønsket om, at man i nogen Maade skal tage Hensyn til Forsikrings-trangen, den naturlige Forsikringsstrang hos Folk, og navnlig hos de mindre bemidlede, og derfor vil jeg nok være med til for mindre Forsikringer til et Beløb f. Eks. af ikke over 5,000 Kr. at indsaette en Bestemmelse om, at hvor en saadan Forsikring var betalt af et Fællesbo, skulde Afgiften kun udredes for den afdødes Boparts Vedkommende. Det vilde være en Indrømmelse, som i Virkeligheden tager Sigte paa at begunstige naturlig Omsorg for den efterlevende Ægtefælle, og som ogsaa virker i Retning af at opmuntre til Forsikring. Men saa betydelige Krav, som her stilles op fra Mindretallets Side, vilde det være alt for risikabelt, om jeg saa maa sige, overfor Statskassen at gaa med til.

Det ærede Mindretal har forskellige andre Ændringsforslag. Ændringsforslaget Nr. 21 af Flertallet er Mindretallet imod, idet Mindretallet stærkt hævder Ejendoms-skyldvurderingens Fortrinlighed. Nu skal jeg ikke udtale mig om denne Fortrinlighed, jeg er i øvrigt ikke imod den principielle Opfattelse, som Mindretallet har, at det gælder om at faa Ejendomsskylden til at være en fastslaet Norm for ethvert Skattepaalæg. Men jeg mener efter Omstændighederne, at da denne Vurdering er ny, bør man kunne gaa ind paa det Forslag, som er stillet af Flertallet under Nr. 2. Ikke heller mener jeg, at der er særlig Grund til at opholde sig ved, hvad Mindretallet har fremsat om Forældres Adgang til at arve deres Børn og Beskatning af saadan Arv. Jeg mener, at der i Virkeligheden er en betydelig Forskel paa Forældres Kapitalopsamling til Fordel for deres Børn og saa paa Børns Kapitalopsamling, thi den sidste sker jo ganske sikkert i saa godt som intet Tilfælde med Forældrenes Tarv for Øje, og Forældre, der arve Børn, faa ofte Pengene lige saa uventet, som om det havde været længere ude beslægtede. Jeg ser derfor ikke noget forkert i at beskatte Arv fra Børn til Forældre haardere end omvendt.

Det ærede 4de Medlem for 9ende Kreds (Harald Jensen) tog Afstand fra Flertallets Forslag og var for øvrigt heller ikke tilfreds med Regeringsforslaget, men fandt det dog bedre. Det ærede Medlem ser